

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji V. C. te S. K., zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja X. d.d., Z., koju zastupa opunomoćenik I. T., protiv tužene Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, Zagreb, Miramarska 24b, radi nadzora nad društvom, 5. veljače 2016.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga KLASA: UP/I-041-02/12-01/6, URBROJ: 326-771-13-5 od 31. siječnja 2013. kao neosnovan.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora kao neosnovan.

Obrazloženje

Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga je rješenjem KLASA: UP/I-041- 02/12-01/6, URBROJ: 326-771-13-5 od 31. siječnja 2013. tužitelju izrekla opomenu i odlučila da će to rješenje objaviti na svojoj internetskoj stranici.

Tužitelj u tužbi i tijekom postupka osporava rješenje tuženice zbog bitnih povreda postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnome navodi da on nije postupio protivno članku 466. stavku 1. točki 3. Zakona o tržištu kapitala, jer je tu zakonsku odredbu mogao prekršiti samo onaj tko širi određenu informaciju. Tvrdi da je svaka eventualna odgoda objave povlaštene informacije moguća samo pod pretpostavkama iz članka 461. Zakona o tržištu kapitala, koji članak međutim rješenjem uopće nije primijenjen. Smatra da tuženica nije na obrazloženi način ocijenila njegov prigovor. Ističe da rješenje sadrži temeljitu proturječnost između utvrđenja o njegovom valjanom i zakonitom postupanju u osiguranju njegove povlaštene informacije i terećenja ga zbog navodnog propusta što istu informaciju prije negoli javnosti nije učinio dostupnom i Y. d.d. Tumači kako funkcionira područje povjerljivosti tzv. kineski zid koji je bio uspostavljen od 23. do 26. listopada 2012. Smatra daje on s vlastitom povlaštenom informacijom postupao zakonito kada ju nije učinio dostupnom upravi Y. d.d. prije nego javnosti. Ističe da je on odgodio objavu vlastite povlaštene informacije, jer je njegova odluka još podlijegala odluci nadzornog odbora te da je odgoda bila zakonita. Navodi da navod iz osporenog rješenja da je odluku nadzornog odbora bilo razumno pretpostaviti nije pravno relevantan te da je odluka uprave o namjeravanom sklapanju pravnog posla bila puko slovo na papiru sve dok nadzorni odbor nije na tu odluku uprave dao svoju suglasnost. Tvrdi da bi objaviti informaciju o donesenoj odluci o namjeravanoj ponudi u tim uvjetima, prije nego bi on doista valjano odlučio o namjeri objave ponude za preuzimanje i stjecanje daljnjih dionica, bilo pravno nevaljano, jer prije suglasnosti nadzornog odbora ta odluka naprosto nije ni donesena na valjani način. Dodaje da prije toga ona pravno ne postoji pa da bi takva objava bila neistinita. Smatra da je pogrešno utvrđena činjenica da je javnost dovedena u zabludu. Ističe daje novouvedeni navod tuženice prema kojem je informaciju „valjalo objaviti uz napomenu“ pravna improvizacija, koja nema uporišta u propisu na kojemu se temelji obveza objave povlaštenih informacija. Ističe da se nedostatak „odobrenja nekog drugog tijela izdavatelja“ utvrđuje valjanim razlogom koji opravdava interes za odgodom objave. Pojašnjava da je nadzorni odbor mogao uskratiti suglasnost, a da bi preuranjena i uvjetna objava „uz napomenu“ mogla ugroziti točnu procjenu informacije od strane javnosti. Slijedom navedenog predlaže usvojiti tužbu i poništiti osporeno rješenje tuženice uz naknadu troškova upravnog spora.

Tuženica u odgovoru na tužbu i tijekom postupka u cijelosti osporava osnovanost tužbenog zahtjeva. U bitnome navodi daje ona kao regulator tržišta kapitala izrekla opomenu, jer je utvrđeno da tužitelj nije na odgovarajući način upravljao procesima objave povlaštene informacije o povlačenju dionica izdavatelja Y. d.d. s uvrštenja na uređenom tržištu kojim upravlja Z. d.d. te povlaštene

informacije o objavljivanju dobrovoljne ponude za preuzimanje izdavatelja Y. d.d., a što je za posljedicu imalo neistovremeno objavljivanje ove dvije informacije. Smatra daje opisanim postupanjem tužitelj manipulirao tržištem kapitala. Ističe da je bitna zajednička okolnost za predmetne povlaštene informacije ta što se obje odnose na (različitu) cijenu po kojoj dioničari izdavatelja Y. d.d. mogu prodavati svoje dionice, kao i to što je tijekom cijelog promatranog razdoblja tužitelj bio jedina osoba koja je istovremeno raspolagala s obje naprijed navedene informacije. Objašnjava da u situaciji kada je izdavatelj Y. d.d. objavio u javnosti informaciju o povlačenju dionica predmetnog izdavatelja s uvrštenja na uređenom tržištu kojim upravlja Z. d.d., a koja je informacija prethodno nesporno bila poznata tužitelju, kao osobi koja ima kontrolu nad izdavateljem Y. d.d., tužitelj nije smio odgadati objavu svoje povlaštene informacije o objavljivanju dobrovoljne ponude za preuzimanje izdavatelja Y. d.d. pod izgovorom da se „čeka“ odluka nadzornog odbora tužitelja. Pojašnjava daje takvim postupanjem tužitelj doveo u zabludu ostale dioničare predmetnog izdavatelja, ali i druge potencijalne investitore na tržištu kapitala. Ističe da je načelna zakonska obveza svakog izdavatelja da u skladu s člankom 459. Zakona o tržištu kapitala bez odgode obavještava javnost o povlaštenim informacijama koje se neposredno odnose na tog izdavatelja. Smatra da je odgoda objavljivanja predmetne povlaštene informacije dovela javnost u zabludu pa da je neprimjereno pozivanje tužitelja na članak 461. Zakona o tržištu kapitala. Dodaje da je netočna tvrdnja tužitelja daje sankcioniran za radnju koju nije počinio. Napominje da tužitelj ignorira činjenicu da su se obje povlaštene informacije odnosile na cijenu dionice istog izdavatelja, s tim da je samo on istim informacijama raspolagao. Pojašnjava da je tužitelj trebao objaviti daje uprava tužitelja donijela odluku o objavljivanju ponude za preuzimanje Y. d.d. po cijeni od 156,00 kn, a koja odluka da bi stupila na snagu i proizvodila učinke, podliježe suglasnosti nadzornog odbora, o čemu će tužitelj naknadno obavijestiti javnost, a imajući u vidu prethodno objavljenu informaciju Y. d.d. koja uvjetuje cijenu od 116,50 kn po dionici Y. d.d. Dodaje da se ne radi o „pravnoj improvizaciji koja nema uporišta u propisu na kojem se temelji obveza objave povlaštenih informacija“, već o zahtjevu iz članka 455. stavka 1. i 4. Zakona o tržištu kapitala. Pojašnjava da kada ta informacija ne bi sadržavala napomenu o suglasnosti nadzornog odbora, da ona ne bi bila precizna, već bi bila nepotpuna, štoviše zavaravajuća i predstavljala bi čin manipulacije. Smatra da je uspostava područja povjerljivosti nebitna za rješavanje predmetnog upravnog spora. Ističe da tužitelj nije uskraćen u svom pravu na efektivan pravni lijek. Tvrdi da je izricanje opomene tužitelju primjereno okolnostima slučaja. Navodi daje zahtjev tužitelja za naknadom troškova upravnog spora neosnovan i proizvoljan. Slijedom navedenog predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Predmetni spor je riješen bez rasprave na temelju ovlaštenja iz članka 36. točke 4. i 5. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10, 143/12 i 152/14), jer tužitelj osporava samo primjenu prava, činjenice su nesporene, a i stranke su se o tome izrijekom suglasile te nije potrebno izvoditi nove dokaze.

Nesporno je daje Y. d.d. 24. listopada 2012. javno objavio Obavijest o povlaštenoj informaciji - prijedlog povlačenja s uvrštenja na uređenom tržištu i to na Z. u 9:21 sati, u službenom registru propisanih informacija u 9:35:57 sati i putem Hrvatske izvještajne novinske agencije u 10:24 sati, u kojoj je naveo da će pravična naknada koja će biti isplaćena dioničarima na njihov zahtjev biti izračunata sukladno članku 332. stavku 9. Zakona o tržištu kapitala, te da ista, izračunata do 22. listopada 2012., iznosi 116,50 kn za jednu redovnu dionicu, koji se iznos korigira u skladu s podacima Z. o trgovanju do dana objave poziva na glavnu skupštinu u Narodnim novinama.

Nadalje, nije sporno da je nakon naprijed navedene obavijesti u 10:22:27 sati na Z. zbog pada cijene dionica y. d.d. pokrenuta dražba uravnoteženja koja je trajala do 10:33:38 sati.

Konačno nije sporno daje isti dan tužitelj dostavio Z. u 15:21:47 sati, Službenom registru propisanih informacija u 15:27:43 sati i putem Hrvatske izvještajne novinske agencije u 15:48 sati, Obavijest o namjeri objavljivanja ponude za preuzimanje Y. d.d., koja obavijest sadrži informaciju da tužitelj u ponudi za preuzimanje namjerava ponuditi 156,00 kn za dionicu te da se radi o povlaštenoj informaciji.

Sporno je, je li zakonito osporeno rješenje.

Prema članku 461. stavku 1. Zakona o tržištu kapitala (Narodne novine, broj: 88/08, 146/08 i 74/09) izdavatelj može, na vlastitu odgovornost, odgoditi javno objavljivanje povlaštene informacije iz članka 459. tog Zakona kako ne bi narušio svoje opravdane interese, pod uvjetom da ta odgoda ne bi dovela javnost u zabludu i da izdavatelj može osigurati povjerljivost te informacije.

Pravilnikom o objavi povlaštenih informacija koje se neposredno odnose na izdavatelja te o

određivanju opravdanih interesa izdavatelja u svrhu neobjavlivanja (Narodne novine, broj: 5/09) je propisano da se smatra daje izdavatelj obavijestio javnost o povlaštenoj informaciji koja se na njega neposredno odnosi ako je, po nastanku skupa okolnosti ili događaja, koji još ne moraju biti u formalnom obliku, o tome bez odgode obavijestio javnost (članak 2. stavak 1.) s time da se u svrhu primjene članka 461. Zakona o tržištu kapitala opravdani interesi posebice mogu odnositi i na sljedeću okolnost koja ne predstavlja potpuni popis - odluke koje je donijelo upravljačko tijelo izdavatelja ili ugovore koje je ono sklopilo, a koji trebaju odobrenje nekog drugog tijela izdavatelja kako bi stupili na snagu, u slučaju kada su ta tijela unutar izdavatelja organizacijski odvojena, pod uvjetom da bi javno objavljivanje tih informacija prije tog odobrenja zajedno s istovremenom objavom da se na odobrenje još uvijek čeka, ugrozilo točnu procjenu informacija od strane javnosti (članak 4. točka b.).

Stoga je prema ocjeni ovog suda tužitelj na nezakonit način odgodio javno objavljivanje povlaštene informacije, budući daje doveo javnost u zabludu. Naime, u trenutku kada je Y. d.d. javno objavio Obavijest o povlaštenoj informaciji - prijedlog povlačenja s uvrštenja na uređenom tržištu u kojoj je naveo da će pravična naknada koja će biti isplaćena dioničarima na njihov zahtjev biti izračunata sukladno članku 332. stavku 9. Zakona o tržištu kapitala, te da ista, izračunata do 22. listopada 2012., iznosi 116,50 kn za jednu redovnu dionicu, koji se iznos korigira u skladu s podacima Z. o trgovanju do dana objave poziva na glavnu skupštinu u Narodnim novinama, tužitelj je morao bez odgode obavijestiti javnost o namjeri objavljivanja ponude za preuzimanje Y. d.d. prema kojoj namjerava ponuditi 156,00 kn za dionicu, s time daje trebao naznačiti da navedena odluka čeka još odobrenje nadzornog odbora, jer objavljivanje te informacije ne bi ugrozilo točnu procjenu informacija od strane javnosti.

Kako je tuženica na temelju članka 480. stavka 1. Zakona o tržištu kapitala ovlaštena za nadzor nad poštivanjem zabrana i obveza iz članaka 450. do 487. tog Zakona imala je ovlast donijeti pobijano rješenje i izreći opomenu na temelju članka 480. stavka 6. točke 2. Zakona o tržištu kapitala.

Odbijen je prijedlog tužitelja za pribavljanjem službenog očitovanja Hrvatske narodne banke na okolnost je li za donošenje odluke o namjeri objavljivanja ponude za preuzimanje Y. d.d. potrebna prethodna ili naknadna suglasnost nadzornog odbora, jer navedeno očitovanje nije bilo potrebno za donošenje odluke.

Slijedom navedenog kako rješenjem tuženice nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja te kako je utvrđeno daje tuženica ocijenila sve navode prigovora koji su od odlučnog značaja, a ostali navodi tužitelja ne utječu na drugačiju odluku, valjalo je na temelju članka 57. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan, pri čemu je sud imao u vidu da se tuženica u osporenom rješenju nije pozvala na članak 461. stavak 1. Zakona o tržištu kapitala.

Budući da je člankom 79. Zakona o upravnim sporovima propisano da u upravnim sporovima svaka stranka podmiruje svoje troškove, odlučeno je kao u stavku II. izreke.

U Zagrebu 5. veljače 2016.

Sutkinja
V. C., v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske (članak 66. Zakona o upravnim sporovima). Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave ove presude (članak 70. Zakona o upravnim sporovima).

DNA:

1. X. d.d., Z. - na ruke I. T.
2. Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga, 10000 Zagreb, Miramarska 24 B
3. U spis